

[Justitsministeren.]

skulle være afhængig af en anmeldelse fra implicerede under hensyn til, at der var tale om en arbejdskonflikt.

Thestrup: Jeg takker ministeren for svaret. Jeg er meget tilfreds med, at der nu er indledt en undersøgelse, således at vi nærmere får klarhed over dette forhold. Efter min opfattelse har det stedlige politi været alt for langsom i sin reaktion. Jeg håber, at ministeren, når denne undersøgelse er sluttede, vil give tinget en meddelelse om undersøgelsens resultat. Om det skal ske i form af en redegørelse eller på anden måde, kan jeg ikke sige, men som sagt, jeg tror, det vil have betydning, at vi får en redegørelse for undersøgelsens resultat.

Justitsministeren (K. Axel Nielsen): Jeg kan besvare dette sidste spørgsmål med, at såfremt den efterforskning, som nu er indledt, fører til en retssag, vil retssagens udfald automatisk medføre oplysning om, hvad sagen ender med. Skulle det ikke medføre en retssag, er det statsadvokaten, i givet fald rigsadvokaten, som træffer afgørelsen herom, og så vil det formentlig gennem de almindelige offentlige kommunikationsmidler blive meddelt offentligheden, hvad grunden er til, at man ikke har ment, at der er baggrund for at bringe sagen for retten.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Af *Karen Thuroe Hansen* til undervisningsministeren:

„Vil ministeren tage initiativ til en lovændring, så uddannelsesstøtten til elever i 8.-10. klasserne og tilsvarende klasser udbetales til forældrene, hvorved støtten, som hensigten er, kan komme familieøkonomien til gode?“

(Spm. nr. 91).

Karen Thuroe Hansen: Med den udvidede undervisningspligt, som i sig selv er et gode for ungdommen, er der desværre også opstået økonomiske problemer for en del familier med mindre indtægter med hensyn til at lade børnene fortsætte skolegangen ud over

den undervisningspligtige alder. I disse tilfælde er det glædeligt, at man har været i stand til at uddele stipendier som en hjælp til familien. Disse stipendier er hidtil blevet udbetalt til eleverne, men det er beklageligt at konstatere, at pengene i vid ustrækning er blevet brugt til mere luksusbetonede ting såsom knallerter, båndoptagere og transistorer.

Mit spørgsmål til ministeren er derfor: vil ministeren tage initiativ til en lovændring, så uddannelsesstøtten måske i lighed med børnetilskuddene udbetales til moderen, i alle tilfælde til forældrene, indtil de unge fylder 18 år, så støtten kan komme familieøkonomien til gode, som det var den egentlige hensigt?

Undervisningsministeren (Knud Heinesen): Jeg kan for det første helt give tilslutning til fru Karen Thuroe Hansens motiveering og skal til selve spørgsmålet sige, at alle elever og studerende, der oppebærer uddannelsesstøtte via statens uddannelsesstøtte, får den udbetalt til sig selv. Sådan har praksis altid været, og det beror formentlig på, at uddannelsesstøtte oprindeligt alene uddeltes til studerende under videregående uddannelser. Da eleverne i 10. klasse og 3. realklasse fra 1. august 1971 også blev inddraget under den generelle støtteordning under statens uddannelsesstøtte, fandt man det rimeligt at indføre samme administrative ordning for dem, som gjaldt for andre jævnaldrende uddannelsessøgende, altså bl. a. gymnasieelever og lærlinge. Støtten bliver dér udbetalt til eleverne selv og ikke til deres forældre.

Men jeg kan godt se, at det i enkelte tilfælde kan være uheldigt. Også efter dagspressen at dømme er det sket, at midlerne ikke er blevet brugt efter hensigten. Da uddannelsesstøtten til alle, der ikke er fyldt 18 år, faktisk er ment som en støtte til hjemmets økonomi, har jeg personlig intet imod at overveje den ændring, at uddannelsesstøtten til alle under 18 år udbetales til forældrene, en ændring, som i øvrigt ikke kræver nogen lovændring, men kan gennemføres rent administrativt.

Jeg vil dog nødig indføre en sådan nyordning uden først at forhandle spørgsmålet med rådet for uddannelsesstøtten, som er det